

מוצאי שבי"ק ר"ת	הדלקת הנרות	
6:02	4:22	אלעד
6:05	4:13	בית שמש
6:03	4:30	בני ברק
5:59	4:20	טבריה
5:59	4:07	יבנאל
6:02	4:15	ירושלים
6:02	4:21	מודיעין עילית
5:59	4:18	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 15, גליון 5 (723)

פרשת לך, ג' חשוון, שנת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרן:	נ"ך: חגי ב'	בבלי: זבחים מ"ח	ירושלמי: נדרים ז'	תוספתא: אהלות ב'	רמב"ם: טוען ונטען ט"ו
----------------	-------------	-----------------	-------------------	------------------	-----------------------

מִזְהָרָא"שׁ מַסְפֵּר

מֶה מְלִוָּה אֶת הָאָדָם ?

הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מְבֹלְאֵזֹב בַּעַל
 'צְבִי לְצִדִּיק' זי"ע, הִיָּה נוֹהֵג לַחֲזֹר עַל הַרְבֵּה פְּרָקִים
 מִשְׁנֵיּוֹת תַּמִּיד, וַיַּפְעֵם בָּא אֵלָיו חֲסִיד זָקֵן אֶחָד,
 שֶׁהָיָה מְקָרֵב עוֹד לְאָבִיו הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי דּוֹד
 מִדִּינּוֹב זי"ע בְּנוֹ שֶׁל הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ
 בַּעַל הַ"בְּנֵי יִשְׁשֹׁכָר" זי"ע, וַרְאָה אוֹתוֹ גּוֹרֵס הַרְבֵּה
 מִשְׁנֵיּוֹת, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ זְלוּל קֶצֶת: "גַּם אַתָּם
 לוֹמְדִים מִשְׁנֵיּוֹת תַּמִּיד?", בְּשִׁמְעַע הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי
 צְבִי זי"ע דְּבָרָיו, הִתְחִיל לִנְקֹשׁ עִם אֲצָבְעוֹ עַל פִּיו,
 וַיַּעַק: אוֹי, אוֹי, אוֹי, עוֹד מַעֲט מִגִּיעַ זֶה עִם הַ"אֶלֶף
 עֵינַיִם"...

וְהָלָה לֹא הָבִין כּוֹנֵנּוֹ, וְהִתְחִיל הַצֹּדִיק לְתַאֵר לוֹ
עֵצָם הַפֶּחַד וְהִירָאָה שְׁנוּפֵל עַל הָאָדָם בְּרֹאוֹתָו אֶת
מִקְלָף הַמּוֹת שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶלֶף עֵינִים, וְנוֹפֵל עָלָיו פֶּחַד
עַד שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יוֹצֵאת מֵעַצְמוֹ, וְהוּא סֵיִם: "אָבֵל עַל
<<<<

מילה של התחזקות

תִּזְהָר מִקְלַפֶּת אַמְרִיקָה, טְמֵאת אַמְרִיקָה,
שׁוּזָה בְּרִטִּיסִי אֲשֶׁר־אֵי; זֶה נִרְאָה דְּבַר טוֹב
וְנוֹצֵץ, נוֹפְלִים לָזֶה וְזֶה מוֹבִיל לְשֹׂאֹל
תַּחֲתִית, נִהְיִים בַּעַל חוֹב, מְשַׁלְּמִים רִיבִית
קֶשֶׁה וְנוֹשְׁכֶת וְאֵי אֲפֶשֶׁר לִהְיוֹת מִזֶּה.

אָחי הַיֶּקֶר, תַּעֲשֶׂה כָּל דְּבַר שֶׁבָּעוֹלָם בְּדִי
לְהַתְּפִיט מִהַטּוֹמָאָה הַזֹּאת, תִּשְׁבֵּר אֶת
הַכְּרִיטִיסִים, תִּזְרַק אֶת הַטּוֹמָאָה וְתִשְׁתַּמֵּשׁ
רַק עִם כְּרִיטִיס חַיִּיב מִיָּדִי; זֶה מִתֵּר, בְּזֶה
אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ רַק בְּשֵׁיט בְּסוּי, מִה שֶׁאֵין
בֶּן כְּרִיטִיסִי אֲשֶׁר אֵין זֶה סִבְנָה גְדוֹלָה.

לֹךְ לְאַסּוּף בְּסֶף, תַּעֲשֶׂה כָּל עֲבוֹדָה שְׂרָק יֵשׁ,
הַעֲקֹר לְצֵאת מִהַבּוֹץ.

(עצתו אמונה לך תשפ"ו)

וואָרט עַל הַפֶּרֶשָׁה

עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת בָּרַע מֶלֶךְ סֹדֶם וְאֶת בְּרִשָׁע מֶלֶךְ עִמְרָה שְׂנֵאָב מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ בָּלַע הִיא צֶעֶר. בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ אָנוּ מוֹדְאִים אֶת הַמִּלְחָמָה הָרְאוּשׁוֹנָה בַּתּוֹרָה, כְּשֶׁחֲמִשֶּׁת הַמֶּלֶכִּים עָשׂוּ מִלְחָמָה עִם אֲרֻבַּעַת הַמֶּלֶכִּים.

רש"י מפרש את השמות של המלכים לפי הרע שלהם, **"בַּרְעַ"** רע לשמים ורע לבריות, **"בַּרְשֵׁעַ"** נתעלה ברשעות, **"שִׁנְאָב"** שונא את אביו שבשמים, וכן הלאה שאר המלכים הרעים איך שהם מרדו נגד השם יתברך.

שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ תְלוּיִים אֶחָד בְּשֵׁנִי, כְּפִי שִׁישׁ לְאֹדָם אֲמוֹנָה, הוּא חֵי עִם הַשֵּׁם, כִּד הוּא חֵי בְשָׁלוֹם עִם כָּל אֶחָד, הוּא לֹא רֵב עִם אֶף אֶחָד, וְאֲמָנָם בְּגִלּוֹל שְׁהַמְלִיכִים הָרָעִים הָיוּ כָּל כִּד נֶגְדַּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לִכֵּן הֵם עָשׂוּ מִלְחָמוֹת גַּם עִם אֲנָשִׁים.

רבינו אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ל"ו) "הפלל הוא, שצריך לבקש שלום. ושיהיה שלום בין ישראל, ושיהיה שלום לכל אדם במדותיו. הינו שלא יהיה מחלק במדותיו ובמאורעותיו, שלא יהא לו חלוק בין בטיבו בין בעקו, תמיד ימצא בו השם יתברך" צריך שיהיה לאדם שלום עם עצמו, שימצא את השם בחיים שלו, בין כשהולך לו טוב ובין כשלא הולך לו.

זֶה הוּלָד בְּיַחַד, כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה עֲבֹרֹת, זֶה מַחְלִישׁ לוֹ אֶת הָאֲמוּנָה, מִתְחִילֹת לִהְיוֹת לוֹ קִשְׁיֹת עַל הַשֵּׁם לְמַעַבְרִים לֹא הוֹלְכִים לוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֶה, הוּא נִנְהֵיג בְּרָגֵז עַל הַשֵּׁם, וְנִנְהֵיג בְּרָגֵז עַל עַצְמוֹ, הוּא אֲדָם לֹא מְרוֹצֶה, הוּא לֹא חֵי בְשָׁלוֹם עִם עַצְמוֹ, וְאֵז הוּא מִתְחִיל לָרִיב עִם כָּל הַסּוֹבְבִים אוֹתוֹ, כִּי כְּשֶׁאֲדָם לֹא חֵי בְשָׁלוֹם עִם עַצְמוֹ, הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יוֹכֵל לַחֲיוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אֲחֵרִים.

שְׁלוֹם הוּא הַדָּבָר הַכִּי גָדוֹל שֶׁיָּכוֹל לִהְיוֹת, חֲז"ל אוֹמְרִים (סוֹף עוֹקְצִין) "לֹא מֵצָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מַחֲזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם", וּבִגְלַל שְׁשָׁלוֹם הוּא דָּבָר כָּל כָּךְ גָּדוֹל וְחָשׁוּב, הַיֵּצֵר הָרַע מְשַׁקֵּעַ כָּל כָּךְ הִרְבֵּה כּוֹחוֹת שֶׁכֵּן יִרְבוּ אַחַד עִם הַשֵּׁנִי, אֲפִילוֹ שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁלֹּא יֵצֵא שׁוּם דָּבָר טוֹב מִהֶמְחִלּוֹקֶת, זֶה רַק יָבִיא צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ, עִם כָּל זֶה רוֹאִים לְצַעֲרֵנוּ כָּל כָּךְ הִרְבֵּה אֲנָשִׁים שֶׁרְבִים, וּבִזֶּה הֵם מִפְרִיעִים לְכָל הַבְּרָכוֹת הַטּוֹבוֹת לַהֲגִיעַ אֲלֵיהֶם.

זֶה לֹא אֹמֵר שְׁצִרִיכִים תְּמִיד לִהְיוֹת בְּדַעַה אַחַת כְּמוֹ הַשָּׁנִי, זְכוּתוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד שֶׁתִּהְיֶה לוֹ דַּעַה מְשֻׁלוֹ, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי לֹא צְרִיכִים לִשְׁנֹא אֶת הַשָּׁנִי בְּגִלּוֹל שֶׁהוּא לֹא מַחְזִיק בְּדַעַה כְּמוֹנִי, בְּכָל רֹגַע שְׁשׁוֹנָאִים יְהוּדִי אַחֵר עוֹבְרִים עַל לֹאוֹ שֶׁל "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בַּלְבָּבָה" (ויקרא ט"ז, ז'), וְלִכְּן הֵלֹא הִזָּה הִרְבֵּה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִלְּאוּמִּים אֲחֵרִים כִּי עַל כָּל לֹאוֹ עוֹבְרִים רַק בְּשַׁעַת עֲשִׂיתוֹ, אֲבָל כְּשֶׁזֶה מִגִּיעַ לִשְׁנֵאת יְהוּדִי, עוֹבְרִים עַל הֵלֹאוֹ בְּכָל רֹגַע שְׁשׁוֹנָאִים אֶת הַזּוּלָּת.

לכן צריך יהודי למצוא צדיק שיכול לעשות קדם שלום אצל האדם עצמו, צדיק שיכול להכניס ביהודי אמונה כל כך חזקה שיידע שהכל מנהיג רק השם ויטובה, ולא משנה איזה קשיים עוברים עליו שלבו תמיד ישאר שלם עם השם, ואז האדם תמיד שמח ומרצה, הוא כבר לא יריב עם אף אחד ולא ישנא אף אחד.

כְּשֶׁהָאָדָם חַי בְּשָׁלוֹם עִם עַצְמוֹ, אֵין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲזַי הוּא חַי בְּשָׁלוֹם עִם כָּל הַסּוֹבְבִים אוֹתוֹ, וְהוּא מְרַגֵּשׁ טַעַם גֵּן עֵדֶן עוֹד בַּעֲלוֹם הַזֶּה, יֵשׁ לוֹ חַיִּים מִתּוֹקִים וּמֵאֲשֵׁרִים בַּעֲלוֹם הַזֶּה וּבַעֲלוֹם הַבָּא.

(תוֹךְ הַנַּחֲל לְךָ לְךָ תִּשָּׂא)

אתה אוהב את הילדים שלך?

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת לך לך, ו' מרחשון, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר

תחנך את הילדים שלך, אתה עסוק בכל כך הרבה עסקנות ומהילדים שלך עצמך ובשרך אתה שוכח. מוהרא"ש אומר, רואים אצל אברהם אבינו, שהוא הכניס אמונה בכל העולם, אבל הוא לא חנך את בנו ישמעאל ובסוף הוא היה צריך לגרש אותו מהבית, וכך זה עם הרבה אנשים, עסוקים לפעל בשביל כל העולם, ומהילדים שוכחים, בשבילים אין זמן.

אם אתה מנשק את הילד שלך זה לא אומר שאתה אוהב אותו, אתה אוהב את עצמך, יש לך בבה לשחק אתה; אם היית אוהב אותו – היית מחנך אותו, היית דואג שהוא ילמד, שהוא יתפלל, שיברך ברכות, שיהיו לו מדות טובות, היית מדבר עם המלמדים שלו כשהוא עדיין צעיר; זה סימן של אהבה, מחנכים את הילדים ללמוד ולהתפלל.

חס ושלום אם לא מחנכים את הילדים בגיל צעיר צריכים אחר כך לגרש אותם מהבית, כפי שאברהם אבינו היה צריך לעשות עם ישמעאל, וכך קרה גם עם יצחק אבינו, הוא לא שמר על עשו, ויאהב יצחק את עשו (בראשית כה, כח), הוא אף פעם לא אמר לו מה לתקן, מה לעשות, ובסוף הוא יצא לתרבות רעה, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא בתרא טז:) הוא עבר על נערה המארסה ועל רציחה, הוא כפר בתחיית המתים וכפר בהשם יתברך רחמנא לצלן, והוא רצה להרוג את האח יעקב, עד שיעקב אבינו היה צריך לברוח מהבית; הכל התחיל מזה שההורים לא דאגו לו. תשמור על הילדים שלך, אל תקח מהם את התמימות שלהם, תשאיר אותם עם האמונת חכמים שלהם, תשאיר אותם עם התמימות שהמלמדים מדברים אתם, אבוי לילדים שההורים מעקמים להם את הראש עם הסם של הנחש הקדמוני 'זה לא ממש כך', 'זה לא ממש כמו שהמלמד אומר', 'מי אומר שהוא צדיק?' אוי ואבוי שמבלבלים את הילדים, אחר כך הם לא מקבלים כלום, הם כבר לא יכולים לשמוע כלום.

יש לי עוד הרבה מה לכתב לך, אבל עכשו אני עסוק בבית עם הילדים שלי, אשתי הלכה לנוח אחרי לידת התינוק, אני צריך להיות עם הילדים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה לך תשפ"ו)

ספר המדות תוכחה

ה. לעולם אל יוציא אדם את עצמו מן הכלל

ו. מפני ענש תוכחה, חוזר בו הקדוש ברוך הוא על הטוב

שיצא מפיו.

תשנו.

על חג הפורים: בא רבי שמעון אל רבנו ז"ל ושהה אצלו כל השבוע שקדם פורים ואחר פורים.

ומחמת שרבי שמעון היה קרוב מאד עם רבנו ז"ל, שקורין היימיש (תכרותי) כי היה המלך הראשון שלו, (עין לעיל סימן ט"ז), על-כן היה נכנס בכל פעם אל חדר רבנו ז"ל והיה עייל בלא בר (נכנס ולא יוצא, כלומר, מתי שרוצה).

ובאחד הימים הוא בא אל רבנו ז"ל ומצא, שרבנו ז"ל סגור בחדרו המיוחד לו, ואי-אפשר לו להכנס, רק שמע מבעד הדלת, שרבנו ז"ל בוכה הרבה מאד מאד בקול גדול.

ועמד רבי שמעון על-יד הדלת מלא פחד ורעדה ולא ידע מה זה ועל מה זה. ופתאם פתח רבנו ז"ל את הדלת וקרא לרבי שמעון, שיכנס, ודמעתו על לחייו. ונאנח רבנו ז"ל מאד ואמר: "אוי לי! אין לי עם מי להתיעץ!" ושאל אותו רבי שמעון ברעדה: "רבי, מה קרה?" וספר לו רבנו ז"ל: "יש לי ספר בביתי, שאבדתי את אשתי הראשונה ובני בשביל זה, כי מסר נפשו בעבור ספר זה. ועכשו אינו יודע מה לעשות, כי הוא רואה, שהוא צריך להסתלק כאן בעיר לעמקרג. אך נתגלה לו, שבאם ישרף זה הספר, יכול להיות עוד".

ועל-כן היה רבנו ז"ל מספק ולא ידע לתת עצה בנפשו מה לעשות, כי היה צר לו מאד לשרף זה הספר הקדוש והנורא מאד אשר מסר נפשו בעבורו ואבד אשתו ובניו בעבורו.

וזה היה הספר הנ"ל (סימן תקפח). ועצם קדשת ונוראות של זה הספר, אי-אפשר לדבר מזה כלל. ואם היה נשאר זה הספר בעולם, היו רואין גדלת רבנו ז"ל, עין לא ראתה וכו' עין בעין, כי היה ספר נורא ונפלא עד מאד.

ותכריזו במשמע רבי שמעון זאת אמר לרבנו ז"ל: "בנודאי בלי שום ספקות, אם יש איזו סברה, שחייבים תלויים בזה, בנודאי טוב יותר לשרף הספר, כדי שישארו בחיים עמנו!"

והשיב לו רבנו ז"ל בכביה: "כן הוא, ונכון הדבר אשר, שאם ישרף זה הספר, יהיה לי עוד ארפא לחיות בעולם הזה עוד איזה זמן, אבל אף-על-פי-כן צר לי מאד לשרפו, כי אין אתה, רבי שמעון'לע, (כך קרא לו רבנו ז"ל), יודע גדל יקרת קדשתו של זה הספר, ואנכי אבדתי בעבור ספר זה אשתי הראשונה ובני וכמה יסורים עצומים סבלתי כבר בעבור זה!" ובתוך דבריו בכה רבנו ז"ל הרבה מאד מאד.

ובתוך שהם מדברים יחד, הינו רבנו עם רבי שמעון, בא הדוקטור אל רבנו ז"ל. ונבהל הדוקטור מאד ואמר לרבנו ז"ל: "הלא אסור לכם עכשו לבכות כל-כך ולבלבל את הראה שלכם?" ורבנו ז"ל לא ענהו, והלך לו הדוקטור, רק אמר לרבי שמעון, שלא יעזב את רבנו ז"ל ולא יתן לו לבכות כל-כך.

ורבי שמעון לא היה יכול לדבר עם רבנו מרוב צער וכאב לבו, איך שראה בכית רבנו ז"ל, שבכה והוריד דמעות כנחל.

ובתוך בכיתו ענה ואמר רבנו ז"ל לרבי שמעון: "אויב אזוי, זאל זיין ווי דו זאגסט! (אם כך, שיהיה, כמו שאתה אומר!), אם כן איפה הא לך המפתח של הקאמאדע (השדה-ארון) שלי, ולך מהר, חושא, אל תעמד ושכר עגלה לעיר ברסלב, ואל יעצרך הגשם והשלג, ורוץ מהרה, חושא לעיר ברסלב ותבוא לשם ותכנס אל ביתי, ושם בהקאמאדע מנחת ספר אחד בכתיבת ד', ועל יד הקאמאדע מנחת התבה של בתי אדל, ושם מנח עוד ספר אחד, והיא ההעתקה של הספר הזה, שהעתיק לפני רבי נתן. ותקח את שניהם ותשרף אותם.

והנה, רבי שמעון'לע, אני מזהיר אותך מאד מאד, לבל תהיה חכם בזה ואל תשנה כלום מכל אשר הזהרתך, כי חיי תלויים בזה, ואל יעלה בדעתך להשאיר אלו עלים מספר זה!"

ותכריזו במשמע רבי שמעון לרבנו ז"ל, שיעשה ככל אשר צוהו. ורץ רבי שמעון לחוץ בבהלה ושכר עגלה אחת ביקר גדול, שתקח אותו לעיר ברסלב והתחיל לנסע.

לְמָה אֲנִי חוֹשֵׁב רַק עַל כֶּסֶף?

שְׁאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישַׁר כַּח עַל כֶּף הַחִיזוּק שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א.

הָרֹאשׁ שְׁלִי חוֹשֵׁב רַק עַל דָּבָר אֶחָד, עַל כֶּסֶף, כֶּסֶף, וְעוֹד פַּעַם כֶּסֶף, אִיךְ אֶפְשָׁר לְהַרְוִיחַ עוֹד כֶּסֶף, וְאֲנִי מְאֹד שְׂבוֹר מְזֵה.

בְּמָקוֹם לְשִׁמּוֹחַ בְּמָה שֶׁיֵּשׁ לִי, עִם הַדִּירָה הַטּוֹכָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי רַק רוֹצֶה יוֹתֵר, אֲנִי רוֹצֶה עוֹד דִּירָה וְעוֹד כֶּסֶף. כְּכֹר קִנְיָתִי עוֹד דִּירָה, וְעַכְשִׁיו יֵשׁ לִי דֶּאֱגוֹת אִיךְ לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, וְאֲנִי שׁוֹב חוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף, כֶּסֶף, וְעוֹד פַּעַם כֶּסֶף.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִכּוֹל לַעֲזוֹר לִי, לְהַצִּיל אוֹתִי, וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתִי.

יִישַׁר כַּח

תַּשׁוּבָה

יוֹם א' פֶּרֶשֶׁת לֶךְ לָךְ, ד' מֵרַחֲשֹׁן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ

לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין בְּעֵינִי לְקִנּוֹת דִּירוֹת וְלַעֲשׂוֹת עֲסָקִים וְכו', הַשְּׂאֵלָה הִיא רַק - עַל מָה חוֹשְׁבִים; אֶפְשָׁר לִהְיוֹת בְּעֲסָקִים וְלִחְשֹׁב מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֶפְשָׁר לְשַׁכֵּת בְּמִשְׁרָד וּלְהִתְגַּעְגַּע אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְתוֹרָה, וְאֶפְשָׁר לִהְיוֹת בְּטֵלָן, קְרוֹעַ וּבִלְוֵעַ, בְּלִי דִירוֹת, בְּלִי עֲסָקִים - וְחוֹשְׁבִים רַק מִכֶּסֶף.

אִם אַתָּה רוֹצֶה מִחְשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת, לִחְשֹׁב מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לֹא לַעֲשׂוֹת מְצִיאוֹת מֵהַכֶּסֶף - תִּלְמַד אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ, כִּי רַק רַבֵּנוּ יִכּוֹל לְהַצִּיל אֶת הָאָדָם מִתַּאֲוֹת מָמוֹן. רַבֵּנוּ אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סִימָן כג): "רַב הָעוֹלָם נִלְכְּדוּ בְּזֶה, הֵינּוּ בְּתַאֲוֹת מָמוֹן, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִנָּצֵל מִזֶּה - כִּי אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק".

תַּעֲשֶׂה לָךְ שִׁיעוּר בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ. רַבֵּנוּ אוֹמֵר (שֵׁם, סִימָן קצב): "פָּנִינוּ שְׁכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרוֹ", מִי שְׁלֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל - הוּא חֲסִיד בְּרֶסֶלַב. תַּעֲשֶׂה לָךְ שִׁיעוּר בְּסִפְרֵי לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, רַבֵּנוּ אוֹמֵר (תַּי"ז מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁמט): "שִׁיכּוֹלִין לִהְיוֹת נַעֲשֶׂה בַּעַל תַּשׁוּבָה גָּמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ", עוֹד אָמַר רַבֵּנוּ, "שְׁמִי שֶׁיֵּשֵׁב וְיַעֲסֹק בְּסִפְרֵיו רַק בְּלִי קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן וְיִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאַמֶּת, אִזְּ בְּרֹדָאֵי יִהְיוּ נִבְקָעִין אֲצִלּוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְבָבוֹ", וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סֵעַ וְעוֹט אִים אֵלַע אֲדַעֲרֵן טִרְעֵנֶעֶן", וְהוּא יִהְיֶה יְהוּדִי כָּשֵׁר.

כְּמוֹ כֵּן תַּחֲפֹשׁ לְקִנּוֹת בְּתִים נִצְחִיִּים. מִתֵּר לַעֲבֹד, מִתֵּר לְקִנּוֹת דִּירוֹת, אֲכַל לֹא לְשַׁכַּח מַעֲלָמָא דְאַתִּי, שְׁמַגִּיעַ עוֹד עוֹלָם וְשֵׁם יִחְזוּ רַק אֶת דְּפִי הַגְּמָרָא וּפְרָקֵי הַמִּשְׁנֵיּוֹת וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. תַּעֲשֶׂה לָךְ שִׁיעוּר בְּלִימוּד גְּמָרָא, תִּקְבַּע לָךְ שִׁיעוּר, תַּתְּחִיל מִסֵּכַת בְּרָכוֹת, תֹּאמַר אֶת הַגְּמָרָא אֲפִילוֹ בְּלִי הִבְנָה, וְכִשְׂאִתָּהּ מִסִּים אֶת הַמִּסְכָּתָא תִּדַּע שְׁזֶה לֹא רַק דִּירָה, זֶה עוֹלָם שָׁלֵם. כְּתוּב בְּתַקוּנִים (תִּיקוּנֵי זִהֵר הַקְּדָמָה, יד): "כָּל מָאן דְּזָכָה לְהִלָּכָה חַד", מִי שְׁלֹמֵד הִלָּכָה - "יִרִית עֲלָמָא חַד", יוֹרֵשׁ עוֹלָם שָׁלֵם, "כָּל שֶׁפֶן מָאן דְּזָכָה לְמִסְכָּתָא חַדָּא, אוֹ לְתַרְזִין, אוֹ לְשִׁתִּין, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן שְׁשִׁים הִמָּה מְלָכוֹת, דְּכָל מִסְכָּתָא מִטְּרוּנִיתָא אִיהִי בְּגִרְמָה, זַכָּאָה אִיהִי מָאן דִּירִית לֵה בְּהִאי עֲלָמָא", כָּל שֶׁפֶן מִי שְׁמַסִּים מִסְכָּתָא, אוֹ שְׁתִּים וְכו' - יִקְבַּל עוֹלָם שָׁלֵם; וְכִשְׂאִתָּהּ מִסִּים מִסְכָּת בְּרָכוֹת תִּמְשִׁיךְ לְמִסְכָּת שְׁבֵת, וְכָךְ תַּעֲשֶׂה עִם מִסְכָּת עִירוּבִין, עַד שְׁתִּסִּים ש"ס; שְׁלֹא תִשְׁבַּע מִלְּקִנּוֹת עוֹד וְעוֹד עוֹלָמוֹת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הַעֲנָנִים.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה לָךְ תִּשְׁפֹּר)

יְדֵי מִשְׁנֵיּוֹת נִצּוֹלִין מִמֶּנּוּ... וְכִי לֹא אֶלְמַד וְאֶגְרוֹס הִרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת תִּמִּיד"?...

אֲנָשִׁים יוֹדְעִים שְׁאֶפְשָׁר לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת לַעֲלוֹי נִשְׁמַת נְפִטָּר, כְּשִׁיְהוּדֵי נְפִטָּר מֵהָעוֹלָם, כָּל אֶחָד מְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ מִסֵּכַת מִשְׁנֵיּוֹת שֶׁיִּלְמַד לַעֲלוֹי נִשְׁמָתוֹ. אֲנָשִׁים לֹא יוֹדְעִים שֶׁלְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת מִסְגָּל "לַעֲלוֹי נִשְׁמַת עַצְמוֹ" - לְנִקּוּתָהּ, לְזוּכּוּתָהּ וּלְהַעֲלוּתָהּ לְכָל הַמִּדְרָגוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי לְמִשְׁנֵיּוֹת יֵשׁ כַּח לְשָׁנוֹת נִשְׁמַת הָאָדָם לְגַמְרִי, וּלְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִשְׁאוֹל תַּחֲתִית וּלְהַעֲלוּתָהּ אֶל מְקוֹמָהּ, כִּי מִשְׁנֵה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְאִם זֶה יִכּוֹל לַעֲזוֹר וּלְהַעֲלוֹת נִשְׁמָה שֶׁל מִיִּשְׁהוּ אַחֵר, זֶה יִכּוֹל בְּרֹדָאֵי לְהַעֲלוֹת וּלְקַדֵּשׁ אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ. לְמָה שֶׁהָאָדָם יַחֲכֶה עַד שֶׁיִּפְטֹר מִן הָעוֹלָם וְיִצְטָרֵךְ לְרַחֲמִים מֵרַבִּים שֶׁמִּיִּשְׁהוּ יִלְמַד מִשְׁנֵיּוֹת עֲבוּרוֹ? אִם לְאָדָם יֵשׁ שְׁכָל הוּא לֹא מַחֲכֶה עַד אִז, אֲלֹא הוּא לְבַד לּוֹמֵד מִשְׁנֵיּוֹת לַעֲלוֹי נִשְׁמָתוֹ, וְכָךְ הוּא לֹא צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לְטוֹבוֹת שֶׁל אַחֲרִים.

בְּשַׁעֲה שְׁאָדָם הוֹלֵךְ לְקִים מִצּוֹת לְוִית הַמֵּת, הָעֶקֶר שִׁירָאָה לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ הַתְּעוּרָרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד לְחֹשֶׁב עַל יוֹמוֹ הָאַחֲרוֹן וְעַל תַּכְלִיתוֹ הַנִּצְחִי, בְּבַחֲנִית מַה שְׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת ז'): "וְהָיִי יָתֵן אֶל לְבוֹ", וְיִזְכֹּר הֵיטֵב שְׁיִבּוֹא הַיּוֹם וְהַשְּׁעָה שְׁגָם הוּא יִצְטָרֵךְ לְצִאֲת מִזֶּה הָעוֹלָם לְשׁוֹב אֶל בֵּיתוֹ הַנִּצְחִי, וְעָלוֹ לְהִכִּין עַצְמוֹ הֵיטֵב בְּתוֹרָה וּבִתְפִּלָּה וּבְמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, כְּדִי שֶׁיִּהְיוּ לוֹ מְלוּיִם קְדוּשִׁים וְטוֹהָרִים שֶׁל מְלָאכִי מַעֲלָה וְנִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, שֶׁיִּבּוֹאוּ לְקַבֵּל פָּנָיו, וְיִזְכִּיר לַעֲצָמוֹ אִז לְהִזְדַּרֵּז מְאֹד בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁיִּהְיֶה הָאָרוֹן שְׁלוֹ (לְאַחֵר הַסִּתְּלָקוּתוֹ) כְּמוֹ אָרוֹךְ הַקֶּדֶשׁ - מְלֹא בְּסִפְרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן יִהְיֶה הַגּוֹף שְׁלוֹ כְּמוֹ בֵּית־הַכְּנֶסֶת - מְלֹא בְּתַפְלוֹת וּבִהְתַּבּוֹדָדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִז יִקְבַּל הַתְּעוּרָרוֹת נִפְלָאָה לְעַבְדוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל־יְדֵי מִצְוֹת לְוִית הַמֵּת, וְיִלָּךְ מִשֵּׁם בְּהִתְחַדְּשׁוֹת אַחֲרֵת לְגַמְרִי.

(שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא שׁ)

שיחות ורעיונות

מוהר"א ש' היה אומר הרבה פעמים, שהוא מתחרט מאד מאד על כל השעות שפילה במשך כל השנים עם אנשים, ועקשו רואה שהכל הלך להכל וריק וכו'. ואמר: שכפי הנראה לא נשאר רק הספרים שכותב והמכתבים שמדפיס מפני שכל דבר שמדפיסים אפילו פעם אחת זהו נשאר לדורות כי עוד ידפס ויחזור וידפס הרבה פעמים

עוד יהיה זמן שאנשים יתגעגעו מאד מאד אחר כל דבור ושיחה ממנו, ויבקשו מכל אחד שהיה מסתובב אצלו שישפר לכל הפחות משהו, מה היה? ואיך היה? כיון שאנשים יחיו את עצמם מאד מאד עם כל דבור ודבור ממנו

(אמרי מוהר"א ש', חלק א', סימן נ"ז-נ"ח)

כולל בוקר חדש בשטעטל

בשבת קודש האחרונה זכו תושבי השטעטל קריית ברסלב ליברטי לביקורו של ראש הישיבה שליט"א לשבת, לאחר שערך ברית מילה ביום שישי בבוקר לבנו הנולד, שנערכה בבית אביו, הגה"צ האדמו"ר מקרלסבורג שליט"א, בבורו פארק, וייקרא שמו בישראל: "עמרם".

השבת עברה ברוממות גדולה. ראש הישיבה שליט"א, כדרכו, חיוק מאוד את אנשי שלומנו. דובר הרבה על תורה ותפילה, כיצד ניתן לחיות חיים טובים עם הקב"ה, ואיך להתמלא בדברים טובים שמלווים את האדם בעולם הזה ובעולם הבא. הוא דיבר גם על העצות המתקנות של הרבי הקדוש, שהן מתאימות ורלוונטיות לכל אדם בעולם – ללא יוצא מן הכלל.

בשיעורים והשיחות במהלך השבת, ובמיוחד בשיעור על סיפורי מעשיות בשבת בבוקר לאחר התפילה, חיוק ראש הישיבה שליט"א שוב את העניין שתלמיד של היכל הקודש צריך ללמוד משניות. יש לומר בכל יום י"ח פרקים משניות, ורק כך אפשר להתחזק ולהחזיק מעמד.

ואפילו אלה שעוסקים בצרכי ציבור – שזה אמנם דבר גדול וחשוב מאוד – אין זה תירוץ לוותר על לימוד המשניות. צריך תמיד להסתובב עם משניות בכיס, ולנצל כל הזדמנות לתפוס עוד פרק ועוד פרק.

הדבר הכי טוב הוא כשאדם הולך לישון בזמן, קם בבוקר מוקדם, ומנצל את שעות הבוקר הבהירות ללימוד התורה הקדושה – כל אחד לפי מדרגתו. ראש הישיבה שליט"א הביע את תשוקתו העזה לראות את בית המדרש מלא בכל בוקר בתושבי השטעטל, כשכל אחד יושב עם ספר – בין אם לבד ובין אם עם חברותא – ולומד את סדרי לימודו בתורה הקדושה.

ראש הישיבה שליט"א אמר שהוא רוצה לפתוח "כולל בוקר", כך שבכל בוקר מהשעה שיש עד שבע, אנשי שלומנו ישבו וילמדו בבית המדרש.

במכתב שנשלח השבוע לגבאי השטעטל, מו"ה אברהם הערש וועבערמאן הי"ו, כתב ראש הישיבה שליט"א עד כמה נהנה להיות בחודש תשרי בשטעטל. ראש הישיבה שליט"א מציין במכתב פרטים מסוימים שיש לתקן בבית המדרש החדש, ובתוך הדברים הוא כותב גם על חידושו של "כולל הבוקר".

ראש הישיבה שליט"א כותב: כמו כן אני רוצה לדעת אם אנחנו יכולים שוב לחדש את הכולל בקר. בתחילת הקריה כשבית המדרש היה מתחת ביתו של אברהם משה היה לנו כולל בקר לאברכים שבאים ללמוד מהשעה שש עד השעה שבע, שעה לפני התפילה, אני רוצה לחדש את הכולל בקר, יש לי חשק שבית המדרש יהיה מלא לפנות בקר שכולם יקבעו ללמוד שם את השיעורים כסדרן בכל התורה כולה, ח"י פרקים משניות, יום תהלים והרבה דפי גמרא והלכה.

רק התורה יכולה לעזור לאדם. ראש הישיבה שליט"א כותב במכתב: "התורה תשמח אותך, התורה תיתן לך חיים, הכול ייהפך לך לטוב יותר. אין סגולה טובה יותר מהתורה – לא לפרנסה, לא לבריאות, לא לנחת ולא לשמחה. צריך רק דבר אחד: אמונת חכמים – להאמין בצדיקים הקדושים ולעשות את עצותיהם, ולהחזיק מעמד, לא לעזוב את העצות הקדושות שלהם."

אין סגולה כתורה!

המקום ינחם אתכם

בלב כבד אנו משתתפים אם הכאב והצער של

מו"ה משה ארי' שניטצלער הי"ו

מו"ה יואל מנחם גרשון שניטצלער הי"ו

מו"ה שלום שניטצלער הי"ו

און גאנץ משפחת שניטצלער שיחיו

שמתאבלים על הסתלקות

של אביהם החשוב

מו"ה ברוך יודא ב"ר שלום ז"ל

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה ישראל פוקס הי"ו קרית ברסלב

לרגל שמחת הבר מצוה של בנו למזל טוב

הבחור אברהם יצחק פוקס נ"ו

מו"ה יעקב ארי' רובין הי"ו בני ברק

לרגל הולדת הבת למזל טוב

מו"ה נחמן יצחק רעכניצער הי"ו בני ברק

לרגל הולדת הבת למזל טוב

מו"ה אשר לעמיל זוסמאן הי"ו קרית ברסלב

לרגל השמחה למזל טוב של בנו

החתן בנימין זאב זוסמאן הי"ו עב"ג בת

מו"ה שמוחה סאלו הי"ו קרית ברסלב

מו"ה יצחק ראטה הי"ו בית שמש

לרגל השמחה למזל טוב של בנו

החתן זאב ראטה הי"ו עב"ג בת

מו"ה נפתלי זאבעל הי"ו קרית יואל

מו"ה בצלאל לונצער הי"ו לאנדאן

לרגל השמחה למזל טוב של בנו עב"ג

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	רח' רבי נחמן מברסלב 15
יום שני בשעה 21:00	---	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30	---	10 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
יום שלישי בשעה 21:00	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה

קוואל פון חיוזק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים: ועוד 079.70.400.69

ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים: חיוזק יומי; נגינים: סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיוזק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799